

Engelbrecht, Wilken

Olomouc na prahu magisterského studia

Brünner Beiträge zur Germanistik und Nordistik. 1999, vol. 13, iss. Sonderheft, pp. [85]-94

ISBN 80-210-2055-5

ISSN 1211-4979

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/105885>

Access Date: 28. 11. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

WILKEN ENGELBRECHT

OLOMOUC NA PRAHU MAGISTERSKÉHO STUDIA

15. listopadu 1995 přivítala katedra germanistiky v Olomouci mnohé hosty při oficiálním otevření tříletého bakalářského studia nizozemštiny v Olomouci. V sobotu 25. října 1997 se k tomu oficiálně připojí pětileté studium magisterské. Tím překročila Univerzita Palackého jako druhá univerzita České republiky (po Praze) důležitý práh: práh mezi studiem nizozemštiny jako rozšiřujícího oboru a studiem nizozemštiny jako hlavního oboru. Je to zároveň možnost okamžik tiše postát – na prahu stojí člověk o něco výš, a má tedy lepší rozhled.

Nizozemské slovo „drempel“ znamená v češtině „práh“. Toto slovo najdeme také ve jméně jednoho, pro nederlandistiku důležitého, města – Prahy, která je vlastně přirozeným prahem na Vltavě. Na počátku tohoto roku poděkovali pražští kolegové panu Engelbrechtovi za jeho velice skromný příspěvek k jejich 75-letému výročí. Otevření magisterského studia bylo vhodnou chvílí pro odpověď: Olomouc je trpaslík, který stojí na ramenou Prahy. Bez posily Olgy Krijtové by teď obor nizozemština neexistoval ani v Olomouci, ani v Bratislavě.

Při příležitosti zahájení pětiletého magisterského studia nizozemštiny v Olomouci byla Wilkenu Engelbrechtovi udělena Cena Visser-Neerlandia pro jednotlivce. Touto cenou nebyl poctěn jen on sám, ale také katedra germanistiky a celá Univerzita Palackého. Z tohoto důvodu byly dvě třetiny z částky patnáct tisíc guldenů, která k ceně náleží, předány univerzitě. Cena byla udělena za zásluhy pana Engelbrechta jako zakladatele nederlandistiky v Bratislavě (1990–1994) a v Olomouci (1990–dodnes) a za jeho roli v československé nederlandistice všeobecně.

Vzhledem k tomu, že byla nejednou položena otázka, jak je možné, že na univerzitě, kde dříve neměli o nederlandistice ani potuchy, bylo dosaženo takového stavu, chtěl bych na danou otázku v následující přednášce krátce odpovědět.

V mnoha ohledech musí být řeč o náhodě, která se vždy udála v tom správném okamžiku. Náhoda chtěla tomu, že Engelbrechtova kolegyně Marianna Orávcová z Filozofického ústavu Slovenské akademie věd seznámila pana Engelbrechta s katedrou semických a klasických jazyků Komenského univerzity, kde pan Engelbrecht v říjnu 1990 vyučoval semináře středověké latiny. Tehdejší

zástupce vedoucího katedry germanistiky Rudolf Gedeon využil této příležitosti a požádal ho, aby začal vyučovat nizozemštinu. Z Bratislavy se o něm zase dozvěděli v Olomouci. Tady následovala jedna náhoda za druhou. Za prvního poválečného rektora Ludvíka Fischera, který se za války z větší části skrýval v Nizozemí, přišel do Olomouce Aimé van Santen. Aimé van Santen a jeho žena Eugenie bydleli v Olomouci u rodičů Lucy Topoľské, která byla v roce 1990 zástupkyní vedoucího katedry germanistiky v Olomouci.¹

Původně dočasné kurzy nabyly jak v Bratislavě, tak v Olomouci takového rozsahu, že bylo rozhodnuto znovu vybudovat studium nizozemštiny.² V Bratislavě se rozhodlo už v roce 1991, že na začátku září roku 1992 bude zavedeno magisterské studium. Náhoda – nástup rusisty Slímaka na místo děkana – to však znemožnila. Následkem toho strávil Wilken Engelbrecht druhou část roku 1991 v Utrechtu na školení v James Boswell institutu. V Olomouci ho mezitím zastoupila Sara van Halsemová, dcera J. F. van Halsemy (Protestantská univerzita Amsterdam). V zimním semestru 1991 se pak pan Engelbrecht poprvé zkontaktoval s Nizozemskou jazykovou unií, která plány podpořila finančně.³

Od roku 1992 působil pan Engelbrecht na dvou pracovištích a krátce dokonce na třech – poslední se týkalo vybudování oboru latina při katedře historie Slezské univerzity v Opavě.⁴ Náhoda chtěla tomu, že ho na počátku roku 1992 požádal středověký germanista Václav Bok, aby se podíval po vhodných kandidátech na místo latináře v Českých Budějovicích. Pan Engelbrecht přesvědčil studijní asistentku brněnské profesorky středověké latiny Janu Vašátkovou, aby místo vzala. S touto asistentkou se později v Brně oženil a na jaře roku 1997 se jim narodil syn Willem-Jaroslav Engelbrecht.

Po rozdělení Československa bylo třeba zvláštního pracovního povolení pro Slovensko. V roce 1993 ho bylo možné bez problémů dostat, ale v roce 1994 už ne. Důvodem bylo, že pan Engelbrecht získal uzavřením sňatku trvalé bydliště v České republice. Hledal se tedy nástupce, který by mohl pokračovat v práci v Bratislavě. Bratislavští studenti pana Engelbrechta ho našli v osobě slavisty Abrama Mullera. Ten se stal od 1. července 1994 Engelbrechtovým nástupcem a mohl v listopadu 1996 oficiálně otevřít nizozemštinu jako magisterský obor.

1 Viz příspěvek Nielse Bokhova v tomto sborníku.

2 V Bratislavě existovala nizozemština jako hlavní obor od roku 1929 do roku 1959, v Olomouci jako volitelný obor od 1947 do 1951. Viz Wilken Engelbrecht, „Znovumávaná nit. Nizozemština v Bratislavě a Olomouci“, in: *Neerlandia* 98 (1994) 5, str. 185–187 a Wilken Engelbrecht, „Nizozemština v Olomouci v širší perspektivě“, in: Leopold R. G. Declodt en Wilken W. K. H. Engelbrecht (ed.), *Didactiek van de Nederlandse Taal en Cultuur in Midden- en Oost-Europa. Didaktika jazyka a kultury nizozemštiny ve střední a východní Evropě* (Olomouc: Nakladatelství Rektorátu Univerzity Palackého, 1997), str. 139–148.

3 Nizozemská jazyková unie je mezinárodní výbor, který jménem ministerstev kultury a školství Nizozemí a Vlámka dbá o šíření nizozemské kultury v zahraničí (pozn. překladatele). Podrobněji viz Příloha 1.

4 Do července 1996 přednášel pan Engelbrecht vedle nizozemštiny také středověkou latinu, a to v Bratislavě (1900–1991), v Opavě (1992–1993) a v Olomouci (1993–1996).

Děkan, který to umožnil, byl Engelbrechtův bývalý nadřízený Jan Pauliny, vysokoškolský učitel semitských jazyků.

V listopadu 1993 uskutečnila delegace Nizozemské jazykové unie a ministerstva školství Nizozemí a Flander cestu po střední Evropě. Cílem bylo zjistit, na co by mohli poskytnout zvláštní podporu. Jejich návštěva Olomouce a příslib zvláštní pomoci se zdál našemu děkanátu dostatečnou motivací, aby v roce 1995 otevřelo tříleté bakalářské studium. Zvláštní stimulem bylo regionální kolokvium nederlandistů, které se konalo od 17. do 20. května 1995 v Olomouci (třetí po převratu v roce 1989) a jehož tématem byla „Didaktika nizozemského jazyka ve střední a východní Evropě“. Ačkoliv nizozemština byla v Olomouci do té doby jen volitelným oborem s jedním lektorem a desítkou studentů, kolokvium se zdařilo.⁵ Důležitou roli při tom sehrálo členství pana Engelbrechta v partnerských stycích měst Olomouc – Veenendaal (od roku 1993), čímž existovaly úzké kontakty s radnicí, které organizaci znatelně zjednodušily. Toto spojení bylo významné také pro organizaci kongresu v Brně a Olomouci 1997.

Na regionálním kongresu se rozhodlo, že v Olomouci bude sídlo regionálního Sdružení nederlandistů ze střední a východní Evropy nazvaného Comenius, které bylo založeno 18. května 1995 z iniciativy Leopolda Decloedta (Brno/Vídeň) a několika dalších kolegů. Pan Engelbrecht se stal členem výboru ve funkci pokladníka.⁶ Olomouc se zároveň stala místem, kde je vydáván vědecký časopis sdružení pod názvem *Amos. Acta Comenii Societatis Neerlandicorum Europae Centralis et Orientalis*. Redakce členského listu *Werkwinkel* je v rukou Hanny Visserové z Karlovy univerzity v Praze.

Současně rektorát Univerzity Palackého navrhl rozšířit co nejrychleji bakalářské studium nizozemštiny na magisterské. Skutečnost, že čtyři z deseti jmenovaných studentů bakalářského stupně už dobře ovládli nizozemštinu a byli schopni prakticky okamžitě složit zkoušky pro první blok, k těmto plánům přispěla. Tím pádem mohli první bakaláři dostat diplom už po dvou místo po třech letech. Vzhledem k tomu, že v Praze už léta existuje klasické univerzitní studium nizozemštiny a v regionu severní Moravy jsou potřeba především překladatelé a tlumočníci, bylo rozhodnuto zaměřit studium především prakticky. Aby mělo studium na druhé straně širší základ, byly do studijního programu zároveň

⁵ Dřívější kolokvia se uskutečnila v Budapešti v roce 1991 a ve Vratislavi v roce 1993. Píšíti je plánováno na rok 1999 do Bratislavy.

⁶ Ustavující komise se skládala z Leopolda Decloedta (Brno/Vídeň), Ester Zelenkové (Budapešť) a Wilkena Engelbrechta (Olomouc). První výbor v letech 1995–1997 tvořili Leopold Decloedt (Brno/Vídeň, předseda), Jerzy Koch (Vratislav, tajemník), Wilken Engelbrecht (Olomouc, pokladník), Ester Zelenková (Budapešť, členka) a Stefan Kiedroń (Vratislav, člen). V roce 1997 byl zvolen výbor pro období do roku 1999, ve kterém si své funkce podrželi pánové Decloedt a Engelbrecht, pan Kiedroń byl znovuzvolen a stal se novým tajemníkem. Za nové členy výboru byli zvoleni Paul van den Heuvel (Bratislava/Lublaň) a Jelica Novakovićová (Bělehrad).

zahrnutý obory afrikánština a fríský jazyk a kultura, čímž je Univerzita Palackého doposud jedinou českou vysokou školou, která tyto obory nabízí jako stálou část studijního programu.⁷ Nizozemská jazyková unie umožnila financování druhého lektora do července 1999 a s přihlédnutím k plánům byla fríštiny a afrikánština v nabídce jmenována jako „žádoucí“. A zase pomohla náhoda. Za prvé šla Edna Deudneyová na konci roku 1996 do důchodu a byla ochotna jít prakticky za nic pracovat do Olomouce. Vedle toho sehrálo svou roli to, že Durk Gorter se stal v prosinci 1996 řádným profesorem fríštiny na Amsterdamské univerzitě a byl zvědavý na olomoucké plány s fríštinou.

Univerzita Palackého si uvědomila, jaká příležitost se jí nabízí, a proto byla ochotna vytvořit přes nemalé finanční problémy ještě jedno zvláštní pracovní místo pro afrikánštinu, pro výše zmíněný lektorát paní Deudneyové. Tím vznikla první sekce afrikánského jazyka a literatury v Čechách. Nyní se zkoumá, zda by bylo možné uzavřít smlouvu s univerzitou v Bloemfonteinu (Univerzita Oranžského svobodného státu).

Bližší kontakt s D. Gorterem vedl k prvnímu mezinárodnímu letnímu kurzu fríštiny mimo Nizozemí, financovanému Nadací prince Bernharda a konaného v červenci 1997 pod záštitou sdružení Comenius. Kurzu se zúčastnilo patnáct studentů a pět vysokoškolských učitelů z celé střední Evropy. Přestože na Moravě byla v té době největší povodeň za posledních pět set let, byl kurz úspěšný. Nyní máme v plánu uzavřít dohodu se sekci fríštiny na univerzitě v Amsterdamu (UvA), aby fríštiny v Olomouci získala své pevné místo.

Prozatím jsme se z prahu dívali zpět. Je čas podívat se také dopředu. Otevření magisterského studia uzavírá jedno období. Období neustálé improvizace, budování. Bylo to těžké, ale také velmi pěkné období. Teď začíná období konsolidace, všednodennosti. Co je vybudováno, musí začít prosperovat a musí se udržet. Také to nebude vždy jednoduché, ale hledíme vpřed s důvěrou a doufáme, že se všednodennost nestane všednodenní rutinou. Aktivní úsilí olomouckých studentek při tlumočení během povodní a po nich v červenci 1997, při kterém vydal své plody tlumočnický trénink, nás přesvědčilo o prospěšnosti zvolené orientace.

Nizozemština je z mezinárodního hlediska malý obor. Studenti nemohou být vzděláváni jen jazykově a literárně. Musejí si také vydělat na živobytí. V Praze je to snadné, ale v Olomouci musíme vytvářet práci tam, kde není. Je mnoho kontaktů mezi městy Čech, Nizozemí a Flander. Znalost jazyka druhé strany zvyšuje také oboustranné pochopení. Z těchto důvodů jsme již ve školním roce 1995/96 začali se skromným zkušebním projektem nizozemštiny jako školního předmětu na Slovanském gymnáziu v Olomouci.⁸ Jde v něm o tři cíle:

⁷ Mezitím (1997) se začala fríštiny a afrikánština vyučovat také v Praze.

⁸ Učitelkami byly v roce 1995/96 Eva Toufarová a v letech 1996/97 a 1997/98 Marie Hrachovcová.

1. Prostřednictvím českých studentů nabídnout možnost oboustranného jazykového pochopení mezi 36 partnerskými městy v České republice a v Nizozemí.
2. Zvýšení kvality nizozemštiny jako studijního oboru. Čím více škol nabídne nizozemštinu jako volitelný obor, tím více znalostí může být vyžadováno od studentů prvního ročníku na univerzitě.
3. Časem zavést nizozemštinu jako obor na české hotelové školy. Vycházíme přitom ze skutečnosti, že Českou republiku navštíví ročně asi tři čtvrtě milionu nizozemsky mluvících turistů, takže nizozemština zaujímá jako turistický jazyk de facto hned druhé místo za němčinou. Tím by zároveň vzniklo velké množství pracovních míst pro vystudované nederlandisty.

Existují desítky kvalitních nizozemských metod pro začátečníky, ale jen málo metod pro pokročilé a prakticky žádné pro univerzitní studium nizozemštiny v zahraničí. Podle středoevropských měřítek jsou dostupné metody velmi drahé, takže knižní subvence Nizozemské jazykové unie musí být věnovány především na nákup učebnic místo na nákup primární a sekundární literatury. To je specifický problém studentů ze střední Evropy, jejichž mateřským jazykem je slovanský jazyk.

Nabízí se dvě řešení tohoto problému:

1. Licenční vydávání úspěšných nizozemských a vlámských metod. Toto řešení propagoval pan Engelbrecht během zasedání představitelů zahraničních učitelů nizozemštiny s Interparlamentární komisí dne 26. srpna 1997 v Leidenu. Nyní spolupracují vydavatelé metody Help! se sekci nederlandistiky na Karlově univerzitě v Praze, aby tuto myšlenku uvedli do praxe.
2. Samostatné vydávání metod. Díky velkému úsilí pražských kolegů je již k dispozici nové vydání velkého *Nizozemsko-českého slovníku*. Česko-nizozemský díl můžeme očekávat příští rok. Za zmínku stojí také revidované vydání *Učebnice nizozemštiny* od Olgy Krijtové (Praha: Karolinum 1995) a nová metoda *Učebnice nizozemštiny pro Čechy. Wegwijs worden in Nederlands* od Ems Máčelové-Van den Broeckeové a Dany Spěvákové (Praha: H+H/SPN 1997). Tím byl sice největší dluh splacen, ale nové vydání záslužného literárně-historického přehledu *Průvodce dějinami nizozemské literatury* od Hanse a Olgy Krijtových (Praha: Panorama 1990), souhrnná kontrastivní gramatika, cvičebnice, repetitoria, dějiny Beneluxu a konverzační lexikon zůstávají toužebným přáním. Všichni čeští nederlandisté zápasí s počtem hodin, před kterými by mnoho nizozemských středoškolských učitelů couvlo, mnoho času na zvláštní práci tedy není.

V Olomouci jsme se proto rozhodli, že se vydají polská skripta v licenci, aby se splatilo největší manko. Tak budou dvě třetiny jmenované Ceny Visser-Neerlandia věnovány na vydání české gramatiky nizozemštiny zpracované na

základě polské gramatiky Norberta Morciniece a jeho cvičebnice.⁹ Dalším projektem, který bude zaplacen stejným způsobem, je repetitorium historických a literárních dat, které musejí být studentům k dispozici na přípravu ke zkouškám. Dále máme v plánu vydat historický atlas Nizozemí a Jižní Afriky ve spolupráci s nederlandisty v Budapešti. Konečně bude možné používat řadu už existujících skript a metod z Vratislavi, aby se předešlo zbytečné práci.

Iniciativa Brna z června 1994 týkající se spolupráce nederlandistiky České a Slovenské republiky „ONETS“ bohužel trochu ochladla.¹⁰ V listopadu 1997 se začalo usilovat o obnovení spolupráce. Pokud jde o sekci nederlandistiky v Olomouci, úsilí Edny Deudneyové vedlo k tomu, že afrikanistiku bude aktivně podporovat fond Nasionale Pers (Národní tisk), přičemž se plánuje vybudování afrikánštiny v Brně a Praze. Nová olomoucká spolupracovnice Lianne Barnardová, která začne vyučovat v lednu 1998, bude proto každopádně přednášet i v Praze. Očekává se úzká spolupráce s katedrou nizozemské filologie ve Vratislavi. V rámci této spolupráce působí v Olomouci v zimním semestru Božena Czarnicka, v letním semestru bude v Olomouci pobývat Jerzy Koch. Prostřednictvím vzájemné dohody mezi oběma fakultami máme v úmyslu dát spolupráci formální základ. Jestliže se vyřeší některé finanční problémy, související s velkou vzdáleností, bude v červenci 1998 podepsána stejná dohoda s Univerzitou Oranžského svobodného státu v Bloemfonteinu.

V souvislosti s již zmiňovaným vytvářením pracovních míst plánujeme úzkou spolupráci s Business School Nederland, aby se časem nynější bakalářské studium přebudovalo na studium nizozemštiny se zaměřením na aplikovanou ekonomii.

Doufáme, že spolupráce nezůstane omezena jen na Českou republiku, nýbrž bude rozšířena na celou střední Evropu. V první instanci se pomýšlí na spolupráci kateder ve Vratislavi, Vídni a Budapešti. Pokud jde o afrikánštinu, uvažuje se o rozšíření už zmiňovaného projektu s Nasionale Pers, pokud jde o fríštinu, zamýšlíme podpořit výuku fríštiny ze strany Fríské akademie věd a provincie Frísko.

Speciální typ spolupráce, která bude zpočátku finančně podpořena částí prostředků z Ceny Visser-Neerlandia, představuje iniciativa několika studentů Univerzity Karlovy v Praze, Univerzity Palackého v Olomouci a Masarykovy univerzity v Brně, kteří chtějí pod vedením Elišky Bokové (UK Praha) založit studentskou radu nederlandistiky.

⁹ Norbert Morciniec, *Zarys gramatyki niderlandzkiej* (Wrocław: Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego 1995, šesté vydání) a Norbert Morciniec a kol., *Ćwiczenia do gramatyki niderlandzkiej*, Wrocław: Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego 1992, třetí vydání). První knihu zpracuje Magdaléna Chládková, druhou Eva Lautnerová.

¹⁰ Setkání „ONETS“ se ukutečňovala dosud jednou za rok, a to v Brně (18. listopadu 1994), Praze (10. listopadu 1995) a v Bratislavě (21. listopadu 1996).

Rozvoj nederlandistiky v Olomouci je výsledkem celé řady náhod. Je to starý filozofický problém, existuje-li náhoda nebo nemáme-li raději hovořit o předurčení.¹¹ Univerzita v Olomouci byla založena v roce 1573 mj. i nizozemskými jezuitami a Nizozemí je svým charakterem kalvinistickou zemí. Proto je vhodné uzavřít kongres 26. října 1997 děkovnou mší, kterou bude v univerzitním kostele z roku 1712 sloužit v nizozemštině Jos Vercruyss. O hudební doprovod se postará protestantka Lucie Ceralová, členka jednoty bratrské v Liberci, a Petr Planý.

Jako osobní projev díky bych chtěl svůj příspěvek zakončit několika strofami ze zpěvu 200 z českého *Zpěvníku*, které zde uvedu dvoujazyčně:

V tvé síle, Pane Bože můj,
všem bouřím vzdoruji
a mořem času v přístav tvůj
bezpečně doplují.

Ať hrozí temné úskalí,
neb děsí hlukot vln,
tvá moc vln hory povalí
a zachrání můj člun.

Mé kormidlo ty řídě sám,
utišíš pňval pěn,
že dravým moře hlubinám
neklesne loď má v plen.

In uw krachten, o God mijn Heer,
kan ik de storm weerstaan
en kom ik over de tijdszee weer
behouden bij u aan.

Of mij een donker rif bedreigt,
of der golven zware slag,
de huizenhoge branding zwiigt,
als mij beschermt uw kracht.

Neem gij, mijn Heer, mijn roerpen zelf,
en breng het schuim tot rust,
dat mijn scheepje niet in 't geweld
vergaat vlak voor de kust.¹²

Překlad: Sylva Hulová (UP Olomouc)

¹¹ V souvislosti s problematikou vztahu křesťanů k náhodě, předurčení a predestinaci během staletí odkazují na práci Alistera McNeila, *Iustitia Dei. A history of the Christian doctrine of Justification. Vol. I – The Beginnings to the Reformation; Vol. II from 1500 to the present day* (Cambridge, Cambridge University Press 1995–1996, přetisk první edice z roku 1986) a na literaturu, která je v ní zmiňována.

¹² Nakonec byla kolegům ze sekce nederlandistiky v Bratislavě (Abram Muller), Brně (Leopold Decloedt) a v Praze (Zdenka Hrnčířová) předána reprodukce lodi „Kofschip“ z roku 1785 (slovo „kofschip“ je známá pomůcka při učení se sloves, pozn. překladatele). Doufejme, že loďka nederlandistiky v Olomouci a jinde v regionu bezpečně doplují do přístavu kvalitního a dobře fungujícího studia.

Příloha 1 – Data nederlandistiky v Olomouci*Učitelé*

1947–1951	Aimé van Santen
1951–1990	místo neobsazeno. Podle některých údajů byl v letech 1968–1971 proveden pokus o znovuzřízení nizozemštiny. Nic bližšího však o tom není známo.
1990–1991	Wilken Engelbrecht
1991	Sara van Halsemová
1992–dodnes	Wilken Engelbrecht (od 1995 oborový asistent a vedoucí sekce)
1995–1997	Theo Puttemans (druhý lektor)
1995–dodnes	Edna Deudneyová (afrikanistika)
1997	Božena Czarnačka (hostující lektorka z Vratislavi)
1997–dodnes	Magdaléna Chládková (asistentka)
1997–dodnes	Eva Toufarová (externí lektorka)
1998–dodnes	Lianne Barnardová (druhá lektorka)

Statut

1947–1951	kurz nizozemštiny, lektorát
1990–1993	volný kurz nizozemštiny, lektorát
1993–dodnes	„světový jazyk“, volitelný předmět pro všechny studenty UP Olomouc
1995–dodnes	tříleté bakalářské studium nizozemštiny jako třetího oboru se specializací na afrikánštinu
1997–dodnes	pětileté magisterské studium nizozemštiny jako hlavního oboru (specializace na afrikánštinu a frištinu, možnost získání pedagogického osvědčení)

Aktivity

1993–dodnes	účast na zkoušce Certifikát nizozemštiny jako cizího jazyka
1995–dodnes	zkušební projekt nizozemštiny jako školního předmětu (Slovanské gymnázium Olomouc)
1997	mezinárodní letní kurz frištiny vedený Durkem Gorterem
1998	kurz metody <i>Spreken is zilver</i> (Mluvití stříbro ...) pod vedením Siela van der Reea

Počty studentů nizozemštiny

1947–1951	neznámo
1990–1991	kurz: 8 studentů (1 úroveň)
1991–1992	kurz: 7 studentů (1 úroveň)
1992–1993	kurz: 16 studentů (2 úrovně)
1993–1994	volitelný předmět: 27 studentů (3 úrovně)
1994–1995	volitelný předmět: 25 studentů (3 úrovně)

1995–1996	rozšiřující obor: 12 studentů (2 ročníky); volitelný předmět: 8 studentů (2 úrovně)
1996–1997	rozšiřující obor: 16 studentů (3 ročníky); volitelný předmět: 12 studentů (2 úrovně)
1997–1998	hlavní obor: 36 studentů (2 ročníky); rozšiřující obor: 10 studentů (2 ročníky); volitelný předmět: 32 studentů (3 úrovně)

Počty studentů afrikánštiny

1995–1996	4 studenti (1 úroveň)
1996–1997	6 studentů (2 úrovně)
1997–1998	8 studentů (2 úrovně)

Příloha 2 – Děkovná řeč Wilkena Engelbrechta při příležitosti převzetí Ceny Visser-Neerlandia 25. října 1997

Vaše magnificence, pane děkane, pane proděkane,

dovolte mi, abych řekl nejdříve několik slov v nizozemštině jako poděkování jménem mým i jménem univerzity.

Geachte heer Kiedroń, mevrouw Venter, mevrouw de decaan,

het gebeurt niet alle dagen dat een buitenlandse universiteit de eer te beurt valt om de Visser-Neerlandiaprijs in ontvangst te mogen nemen. Ik beschouw deze prijs niet slechts als een bijzonder grote eer voor mijzelf, doch tevens voor de universiteit die het mij mogelijk heeft gemaakt om de neerlandistiek in haar breedste vorm alhier op te bouwen. Zonder de medewerking van de universitaire autoriteiten, van mijn collega's en studenten zou nimmer zijn bereikt wat nu gerealiseerd is.

Mede om deze reden heb ik besloten om tweederde van het bedrag dat aan de prijs is verbonden aan de Palacký Universiteit te laten overhandigen. Zij zal daarmee de uitgave van leermiddelen Nederlands financieren. Een eventueel resterend bedrag zal worden gebruikt om het studenteninitiatief van de studenten Nederlands van de universiteiten te Praag, Olomouc en Brno te ondersteunen. Zij zijn onze toekomstige generatie neerlandici en dergelijke samenwerkingsverbanden kunnen er in mijn ogen niet genoeg zijn. De studenten hebben reeds enige ideeën over de praktische verwezenlijking van dit plan en ik wens hun van harte toe dat deze plannen zullen slagen.

Geachte collega Kiedroń,

het is mij wel een heel speciaal genoegen dat het juist u is, die mij deze prijs namens het Algemeen-Nederlands Verbond overhandigt. Vergunt u mij dat ik derhalve enkele woorden in uw eigen taal tot u richt, al ben ik mij ervan bewust dat de uitspraak nogal te wensen overlaat.

Serdecznie pragnę podziękować profesorowi doktorowi Stefanowi Kiedroniowi za wszystkie słowa uznania skierowane pod moim adresem. Fakt, że nagrodę wręczył przełożony Katedry filologii niderlandzkiej z Wrocławia przydaje temu wydarzeniu w moich oczach szczególnego znaczenia. Między naszymi oddziałami istnieją bowiem od kilku lat bliskie kontakty. Mam nadzieję, że w przyszłości nasza współpraca będzie się rozwijać równie pomyślnie i intensywnie.

Raz jeszcze dziękuję przyjacielom i kolegom z Wrocławia oraz wszystkim tu obecnym zaprzyjaźnionym niderlandystom z Polski.

Rest mij nog om mijn dankwoord te beëindigen.

Vaše magnificence, vážení kolegové,

bez Vás bychom tu dnes nestáli. Je význačné, že právě kolega z vratslavské univerzity dostal za úkol, aby mi předal tuto cenu, cenu, která není jenom významáním pro mou osobu, nýbrž rozhodně také pro naši univerzitu. Proto bych zde rád ještě jednou poděkoval panu profesorovi Ludvíku Václavkovi a paní docentce Lucy Topořské, kteří na první místě umožnili rozvoj nederlandistiky na naší univerzitě. Doufám, že jsem nezklamal důvěru, kterou mi univerzita dala, a že se nederlandistika na naší univerzitě bude i v budoucnu nadále rozvíjet.

Chtěl bych skončit pozdravem paní profesorce Nechutové, děkance brněnské Filozofické fakulty.

Milá paní profesorko,

jsem vděčný za to, že jste dnes přítomna na tomto místě, i když máte tolik jiných povinností. V minulosti jsme často diskutovali o rozvoji nederlandistiky jak v Olomouci, tak v Brně. Přeji Vám hodně úspěchů s vybudováním nederlandistiky na Vaší fakultě, na které bylo včera zahájeno bakalářské studium nizozemštiny jako třetího oboru, a to jistě na prvním místě Vaší zásluhou. Mohu Vás ujistit, že olomoucká sekce nederlandistiky bude i v budoucnu pomáhat, kde bude moci, stejně jako brněnská fakulta po válce a po revoluci pomohla zdejší fakultě.